

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Der er generelt for meget støj i salen, må jeg sige.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til finansministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om overenskomstforhandlingerne på det offentlige arbejdsmarked og parternes mulighed for et lønløft til de lavestlønnede?«

Af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Anmeldelse 11.12.2007. Fremme 13.12.2007).

Kl. 10:03

Formanden:

Den første, der her får ordet, er hr. Frank Aaen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 10:04

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Vi husker alle sammen SOSU-hjelperne fra Herning, der startede en kampagne, hvor de gjorde opmærksom på, at de fik alt for lidt i løn, og at folk flygtede fra deres fag, fordi de kunne få mere i løn som ufaglærte arbejdere.

Vi husker, hvordan repræsentanter fra alle partier udtalte sig positivt om, at de, der tog sig af vores gamle, af vores børn, af vores syge, selvfølgelig havde brug for at få en ordentlig løn. Vi så, hvordan der i valgkampen blev etableret et meget klart flertal uden om regeringen for at ville give et lønløft. Den beskedne udgave var 5 mia. kr., som et klart flertal støttede – det var Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF, Enhedslisten og i mindre grad De Radikale, som sagde, at der selvfølgelig skulle ske en ordentlig regulering af lønningerne for dem i vores samfund, der tager sig af vores velfærd, og som er blandt dem, der tjener allermindst.

Desværre så vi så, hvordan det lykkedes finansministeren – og et eller andet sted må man

vel lykønske ham med narreværket – at narre Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet til at tro, at nogle kroner, der i forvejen var afsat og aftalt, lige pludselig kunne være nogle, der blev givet ekstraordinært til et lønløft. Og derfor står vi jo i dag over for nogle overenskomstforhandlinger, hvor der ikke fra politisk side er givet tilsagn om, at der skal gives de penge, der skal til, for at man får en ordentlig løn eller i hvert fald begynder at få en retning, hvor man øger lønnen for de lavestlønnede inden for velfærd og den offentlige sektor.

Vi vil så gerne med forespørgslen i dag give en mulighed for, at de, der var så klare i mælet og gav løfter om, at der selvfølgelig skulle ske et ekstraordinært løft, i dag kan stemme for, at regeringen bliver pålagt at give et sådant løft.

Kl. 10:06

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Og så er det finansministeren.

Kl. 10:06

Besvarelse

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Overenskomstforhandlingerne er jo det, der er genstand for dagens debat, og om dem kan jeg oplyse, at de føres af parterne og ikke her i salen. På det offentlige område føres de på tre selvstændige områder. Kommunernes Landsforening forhandler med de relevante personaleorganisationer om vilkårene for de medarbejdergrupper, der er kommunalt ansat. I den særlige konstruktion, der er lavet i Danske Regioners regi, forhandler Danske Regioner tilsvarende med de organisationer, der repræsenterer de regionalt ansatte. Og Finansministeriet forhandler med de statsansattes organisationer.

Parterne på de tre områder forhandler på grundlag af de køreplaner for forhandlingernes afvikling, der er aftalt i de enkelte sektorer, og jo naturligt med udgangspunkt i de krav, der er formuleret på henholdsvis arbejdsgivers og arbejdstagers side, herunder såvel generelle krav af mere tværgående karakter som specielle krav, der alene relaterer sig til de enkelte personalegrupper. Forhandlingerne er i gang, de kører på fuld kraft på alle områder, og efter hvad der er oplyst til mig, kører de også fuldstændig planmæssigt.

På det kommunale område er der eksempelvis netop indgået to delforlig om en række nærmere opregnede emner, bl.a. vilkårene for tillids-